

- 2) Artykuł 9 ust. 2 lit. e) tiret dwunaste szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2002/38, i art. 56 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2006/112 w związku z art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1777/2005 z dnia 17 października 2005 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 77/388/EWG w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że świadczenie usługi takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, polegające na oferowaniu interaktywnych sesji o charakterze erotycznym z transmisją na żywo przez Internet, nie wchodzi, jeśli usługa ta jest świadczona na rzecz odbiorców znajdujących się w państwie członkowskim usługodawcy, w zakres stosowania tych przepisów.

(¹) Dz.U. C 424 z 11.2.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus — Estonia) — Mittetulundusühing Järvelaev/Põllumajanduse Registreite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Sprawa C-580/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) — Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 — Stosowanie ratione temporis — Artykuł 72 — Czas trwania operacji związanych z inwestycjami — Istotna modyfikacja współfinansowanej operacji inwestycyjnej — Obiekt zakupiony przy pomocy operacji inwestycyjnej współfinansowanej przez EFRROW i wynajęty przez beneficjenta wsparcia osobie trzeciej — Finansowanie wspólnej polityki rolnej, zarządzanie nią i monitorowanie jej — Rozporządzenie (WE) nr 1306/2013 — Artykuły 54 i 56 — Obowiązek państw członkowskich przeprowadzania procedury odzyskiwania nienależnych płatności wynikających z nieprawidłowości lub zaniedbań — Pojęcie „nieprawidłowości” — Wszczęcie procedury odzyskiwania należności)

(2019/C 230/09)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mittetulundusühing Järvelaev

Strona pozwana: Põllumajanduse Registreite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Sentencja

- 1) Trwałość operacji inwestycyjnej, która, jak w postępowaniu głównym, została zatwierdzona i była współfinansowana przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za okres programowania 2007–2013, należy oceniać w świetle art. 72 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Jeżeli odzyskanie kwot nienależnie wypłaconych w ramach tej operacji następuje po zakończeniu wspomnianego okresu programowania, a mianowicie po dniu 1 stycznia 2014 r., powinno się opierać na art. 56 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008.
- 2) Fakt, że beneficjent wsparcia takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, wypłaconego w ramach operacji inwestycyjnych współfinansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) z tytułu osi Leader, o której mowa w rozporządzeniu nr 1698/2005, wynajmuje zakupiony w drodze tego wsparcia obiekt osobie trzeciej, używającej go do tej samej działalności, którą powinien wykonywać beneficjent wspomnianego wsparcia, może

stanowić istotną modyfikację współfinansowanej operacji inwestycyjnej w rozumieniu art. 72 ust. 1 tego rozporządzenia, co powinien zbadać sąd odsyłający przy uwzględnieniu wszystkich rozpatrywanych okoliczności faktycznych i prawnych w świetle alternatywnych warunków, o których mowa w lit. a) i b) tego przepisu. W celu stwierdzenia istnienia nienależnej korzyści przyznanej przedsiębiorstwu lub podmiotowi publicznemu w rozumieniu art. 72 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia obowiązkiem właściwego organu krajowego, jeżeli jest on zobowiązany do zbadania, czy przedsiębiorstwu lub podmiotowi publicznemu przyznano nienależne korzyści, jest ustalenie, pod kontrolą właściwych sądów krajowych, na czym konkretnie polega nienależna korzyść. Kwestia, czy uwzględniając okoliczności faktyczne i prawne, faktyczny użytkownik wsparcia otrzymałby wsparcie projektu, gdyby sam złożył wniosek tej samej treści, mimo że istotna, nie ma decydującego znaczenia dla zastosowania wspomnianego art. 72 ust. 1 lit. a).

- 3) Artykuł 72 ust. 1 rozporządzenia nr 1698/2005 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zobowiązuje beneficjenta wsparcia wypłaconego w ramach operacji inwestycyjnej współfinansowanej przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) do zachowania i użytkowania osobiście obiektu zakupionego w ramach tej operacji inwestycyjnej przez okres co najmniej pięciu lat od daty wypłaty ostatniej części wsparcia.
- 4) Artykuł 56 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1306/2013 należy interpretować w ten sposób, że stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu brak wdrożenia przez beneficjenta wsparcia przyznanego w ramach operacji inwestycyjnej współfinansowanej przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) z tytułu osi Leader, o której mowa w rozporządzeniu nr 1698/2005, jednego z elementów operacji wskazanych przez beneficjenta we wniosku o przyznanie wsparcia stanowiącego jedno z kryteriów, w oparciu o które były oceniane wnioski o przyznanie wsparcia celem określenia ich pozycji w rankingu, mimo że to kryterium nie jest wymagane w przepisach krajowych w tej dziedzinie, pod warunkiem że brak wdrożenia takiego elementu leży u podstaw istotnej modyfikacji w rozumieniu art. 72 ust. 1 rozporządzenia nr 1698/2005 operacji inwestycyjnej, co powinien ustalić sąd odsyłający.
- 5) Artykuł 56 rozporządzenia nr 1306/2013 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie temu, by procedura odzyskania nienależnie wypłaconego wsparcia została wszczęta przed upływem terminu pięciu lat od podjęcia decyzji o finansowaniu przez instytucję zarządzającą. Przepis ten nie sprzeciwia się również temu, by taka procedura odzyskiwania wsparcia była kontynuowana w przypadku, gdy w toku postępowania beneficjent wsparcia zaprzestał uchybienia uzasadniającego wszczęcie wspomnianej procedury.

(¹) Dz.U. C 412 z 4.12.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — SF/Inspecteur van de Belastingdienst

(Sprawa C-631/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 — Artykuł 11 ust. 3 lit. e) — Obywatel państwa członkowskiego pracujący na pokładzie statku pod banderą państwa trzeciego — Pracodawca mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie miejsca zamieszkania pracownika — Ustalenie ustawodawstwa mającego zastosowanie)

(2019/C 230/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden